

Svatováclavské lázně

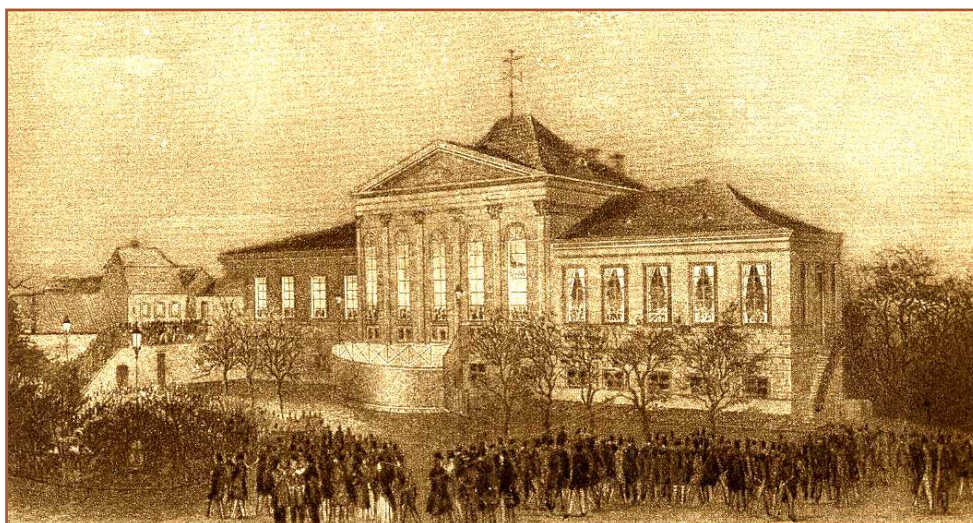
Když byl bývalý klášterní špitál augustiniánských mnichů na Zderaze zbořen, na nové parcele byly v **klasicistní podobě** vystavěny r. 1839 **Svatováclavské lázně**.

Tento objekt proslul jako dějiště společenských událostí a jako místo bouřlivých shromáždění při revolučních událostech r. 1848. Budova byla bez piety zbořena v roce 1907.

Události **Revolučního roku 1848** mají počátek v budově Svatováclavských lázní.

Spolek **Repeal** vznikl tajně podle irských nacionalistických výtržníků a na veřejnost vystoupil už před rokem 1848. Jeho členové, pokrokově smýšlející příslušníci pražské inteligence, připravovali ve společných schůzích politický program, stylizaci požadavků a metodiku revolučního postupu. Ale později, když došlo k hromadným občanským projevům odporu význam Repealu poklesl.

V březnu 1848 konalo se první protestní shromáždění pražského občanstva obojí národnosti v sále **Svatováclavských lázní**. K písemnému sestavení petice, která měla být předložena panovníkovi, byl zvolen **Svatováclavský výbor**, který v čele s **hrabětem Dejmov** měl 27 členů. Ale následně se mezitím císař Ferdinand V. pod tlakem vídeňských demonstrací zřekl neobmezené vlády vlastní osoby a přiklonil se k parlamentní soustavě zástupců všech národů.

Toto sdělení vyvolalo u Pražanů ve **Stavovském divadle** davový jásot, následovaly pochodňové průvody, rušilo se nadprávní němčiny. Svatováclavský výbor se změnil ve **Výbor národa**, zahájil vyjednávání s panovníkem, ale státoprávní osamostatnění zemí Koruny české nenašlo naplnění.

V ulicích se objevily národní gardy a také studentský spolek **Svornost**. Do této doby byl svolán **Frankfurtský sněm**, který řešil spojení v jediný stát a jednu Německou říši.

František Palacký památným dopisem odmítl vybídnutí ke spolupráci, měl na mysli vybudování Rakousko – Uherské národnostní federace. Jemu patří za tento státnický čin trvalá úcta a vděk všech našich generací. František Palacký se stal předsedou svolaného **sjezdu** v Praze, který měl být slovanskou protiváhou probíhajícího Frankfurtského jako organizovaný, přirozený nárok Slovanů na rovnocennou účast v občanských a státních právech i povinnostech.

O **Svatodušním pondělí** r. 1848 se sloužila v rámci sjezdu **mše na Václavském náměstí** u sochy sv. Václava. Po mši se vydal průvod do Celené ulice k hlavnímu velitelství a bytu nového pražského velícího **generála Windischgraetze**, který byl považován - asi právem - za nepřítele a představitele zpátečnického proudu proti Čechům. V tu chvíli vyrazilo na bezbranný lid z budovy předem přichystané vojsko. Propukl zmatek, začaly se stavět barikády, vypukl revoluční požár. Generál nařídil palbu do oken **Českého muzea**, sídla Slovanského sjezdu a hlavní strážnice **Studentské gardy**, hrozil bombardováním Prahy, obsadil Malou Stranu a odtud zaútočil na pravý břeh města. Radikální vrstvy se studenty v čele postavily **barikádu** ve Staroměstské Mostecké věži. Nakonec po zapálení Staroměstských mlýnů a Vodárenské věže došlo ke kapitulaci. To byl počátek i konec událostí které se staly mezníkem v novodobé české historii.